

2. nedeľa C

*Ako sa teší ženích neveste,
tak z teba bude mať radosť tvoj Boh. (Iz 62,5)*

Prvé čítanie

Izaiáš 62,1-5

Kvôli Sionu neutíchnem, kvôli Jeruzalemu nebudem mať pokoja, kým nezažiari ako svetlo jeho právo, kým sa nerozhorí ako fakľa jeho spása. Potom národy uvidia tvoju spravodlivosť a všetci králi tvoju slávu a budú ťa volať novým menom, ktoré určia Pánove ústa. Budeš nádhernou korunou v Pánovej ruke, kráľovským vencom v ruke svojho Boha. Nebudú ťa viac nazývať: "Opustená" a tvoju krajinu: "Spustošená". Ale ťa budú volať: "Moja potecha" a tvoju krajinu: "Nevesta". Pretože Pán si ťa obľúbil a tvoja krajina dostane manžela. Ako sa junák snúbi s pannou, tvoj Tvorca si zasnúbi teba, a ako ženích má radosť z nevesty, tak z teba bude mať radosť tvoj Boh.

Druhé čítanie

1. list Korintánom 12,4-11

Bratia a sestry, dary milosti sú rozličné, ale Duch je ten istý. Rozličné sú aj služby, ale Pán je ten istý. A rozličné sú aj sily, ktoré účinkujú, ale Boh je ten istý: on spôsobuje všetko vo všetkých.

Každý však dostáva prejavy Ducha na úžitok iným: Jednému totiž Duch dáva dar múdrosti, inému ten istý Duch poskytuje poznanie, ďalší zasa v tom istom Duchu dostáva silu viery a iný – stále v tom istom Duchu – dar uzdravovať, iný schopnosť konať zázračné skutky, iný dar proroctva, iný schopnosť rozlišovať duchov, iný dar rozličných jazykov a iný schopnosť vysvetľovať jazyky.

Toto všetko pôsobí jeden a ten istý Duch. On každému dáva, ako chce.

Evanjelium

Ján 2,1-12

V Káne Galilejskej bola svadba. Bola tam aj Ježišova matka. Na svadbu pozvali aj Ježiša a jeho učeníkov.

Keď sa minulo víno, povedala Ježišovi jeho matka: "Už nemajú vína." Ježiš jej odpovedal: "Čo odo mňa chceš, žena? Ešte neprišla moja hodina." Jeho matka povedala obsluhujúcim: "Urobte všetko, čo vám prikáže!"

Bolo tam šesť kamenných nádob, určených na očisťovanie, ako bolo zvykom u Židov; každá mala dve až tri miery. Ježiš kázal obsluhujúcim: "Naplníte nádoby vodou!" A oni ich naplnili až po okraj. Potom im povedal: "Teraz načrite a zaneste starejšiemu." A oni zanesli.

Keď starejší ochutnal vodu premenenú na víno – on nevedel, kde sa víno vzalo, ale obsluhujúci, ktorí načierali vodu, to vedeli –, zavolať si ženícha a vravel mu: "Každý človek podáva najprv dobré víno a horšie až potom, keď si hostia upili. Ty si však nechal dobré víno až doteraz."

Toto urobil Ježiš v Káne Galilejskej; bol to začiatok jeho znamení. Tak zjavil svoju slávu; a jeho učeníci uverili v neho.

Potom odišiel aj so svojou matkou, s bratmi a učeníkmi do Kafarnauma a zostali tam niekoľko dní.

Na zamyslenie

Všetky tri čítania dnešnej nedele rozprávajú jednotne o plnosti Božieho obdarovania. Obraz svadobných zvyklostí predstavuje v prvom čítaní spoľahlivosť, vernosť a milostiplné Božie konanie. Najsilnejšie túto plnosť vyjadruje však dnešné evanjelium, ktoré rozpráva o svadbe v Kanaáne. Evanjelista Ján vyjadruje týmto obrazom túžobné očakávanie spásy. V Izraeli bol zvyk, že hostia priniesli na svatbu víno. To umožňovalo, že svadobná oslava mohla trvať 1-2 týždne. Podľa dnešného evanjelia, ako sa zdá, svadobní hostia z nejakých dôvodov priniesli vína menej. Nádoby sú už prázdne a hrozí, že oslava stroskotá. Toto predčasné ukončenie svadby naplňa Mária dôverou: "Urobte všetko, čo vám povie!" (Jn 2,5). Služobníci na Ježišov príkaz naplnia nádoby vodou, ktorú potom Ježiš premení na najlepšie víno. Je lepšie, ako víno, ktoré prinášali samotní hostia. To, čo sa udialo v Kanaáne, jasne ukázalo, kto je Ježiš. Učeníci dostanú chuť byť svedkami ešte "väčších vecí", ktoré by mohli prežiť spolu s Ježišom. Rastie ich živý vzťah s Ježišom, zosilnie viera v neho, z ktorej potom môžu ďalej žiť, plniť svoje poslanie a prekonávať náročnejšie a ťažšie chvíle.

Aj dnes sa stretávame s Kanaánom v rôznych podobách. Nachádzame ho vo vyprahlosti našich životov, vo viere, v nádeji. Mŕtva prázdnota vo vzťahoch a strata zmyslu života alebo život bez priateľov, to všetko je aj dnes Kanaán. Na Božiu oslavu, tu na zemi, sme priniesli málo. To charakterizuje našu ľudskú nedokonalosť. Ale aj dnes nás chce Ježiš oslobodiť z tejto skúsenosti núdze, prázdnoty, ohrozenia, zlyhania a bezvýchodiskovosti. Tento príbeh nás povzbudzuje k viere, ako to urobila v tej dobe Mária. Povzbudzuje nás ísť s touto prázdnotou k Ježišovi, ktorý ju aj dnes premení. To, čo máme urobiť, je naplniť naše prázdne nádoby tým, čo máme – možno sú to naše slzy, náš strach, smútok. A potom to všetko nechať a s plnou dôverou veriť, že Ježiš to v Jeho čas, na Jeho spôsob premení na dokonalú oslavu. Vďaka Jeho zázračnému konaniu, skúsenosti našej nedokonalosti a prázdnoty sa stanú skúsenosťou očakávajúcou Božie kráľovstvo. Nezabudnime však, že sú tiež potrebné dlhé a namáhavé kroky, ktoré musíme urobiť (okrem iného: ručné naplňanie nádob s objemom 600 l vody!) až kým sa z nedostatku stane dostatok! Tak, ako sme my obdarení, môžeme a máme byť sami sprostredkovateľmi pre iných medzi prázdnotou, ťažkými chvíľami a plnosťou života, ktorá je obsiahnutá v Ježišovi. Tak ako služobníci v Kanaáne, aj my sme počuť Máriino slovo, ktoré nás samých, ale aj iných, povzbudzuje k tomu: "Urobte všetko, čo vám povie!"